

[Tom Behnke]

Når skattereformen kommer til at virke fra nytår og frem, vil der ikke gå ret mange måneder, før det vil vælte ind med groteske eksempler på, hvordan den skattereform ødelægger økonomien for den ene familie efter den anden. 95 pct. er teoretisk rigtigt – ja, på et skrivebord.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg er nødt til at gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, at de fleste lovforslag, der bliver fremsat her i Folketinget, rent faktisk er lavet ved et skrivebord.

Når man skal se, hvordan resultatet bliver, er vi nødt til først at se, hvordan udbetalingerne ser ud, og hvordan de grønne afgifter virker.

Men jeg vil gerne sige for at berolige hr. Tom Behnke – for jeg forstod, at det var et problem – at de grønne afgifter rent faktisk er indregnet i de beregninger, der er lavet af bruttoficeringen. Det er gennemsnitstal, og det er derfor klart, at der kan være varierende størrelser, men som hovedregel er de indregnet. Så det er altså ikke noget argument, at det bliver et stort chok rundt omkring i de små hjem, i det øjeblik man får virkningen af de grønne afgifter at se. Det er der taget højde for på forhånd, og tallet 94-95 pct. er efter, at de grønne afgifter er betalt.

Jeg må forstå hr. Tom Behnke på den måde, at man er indstillet på at støtte dette forslag – nu har vi ikke hørt hr. Tom Behnkes ordførertale endnu, men jeg opfattede det som et tilsagn – og jeg synes da, det er glimrende, at netop Fremskridtspartiet vil støtte den socialt afbalancerede løsning, som fremlægges her.

Man kunne jo forestille sig mange andre modeller, men der ville være en ret betydelig omkostning forbundet med dem, og efter debatten tidligere i dag har vi kunnet høre, at netop Fremskridtspartiet har noget svært ved at finde sig i, at der kommer omkostningskrævende nye forslag. Men jeg må gå ud fra, at Fremskridtspartiet naturligvis støtter det foreliggende forslag ud fra, at det er en forbedring for en hel række mennesker.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil som svar til hr. Jørn Pedersen gerne

sige, at man selvfølgelig altid skal rose, når der er noget at rose, og jeg må indrømme, at jeg ikke roste, at regeringen tog fat på problemets løsning. Men det skyldes, at jeg ikke mener, der var nogen grund til det, for i og for sig er det et selvskabt problem, så det ville kun være rimeligt, at de selv løste det.

Nej, det, jeg klandrer, er, at man det ene øjeblik siger, at der i hvert fald ingen problemer er, og at de, der måtte være, er så minimale, at man ikke skal begynde at hænge ud, at pensionisterne har nogle problemer, for de bliver næsten alle sammen bedre stillet, mens der i fremsættelsestalen til det foreliggende forslag ganske tydeligt står, at man hele tiden har vidst, at der var nogle problemer. Det er i hvert fald så modsatrettet, som noget kan være.

Derfor kan jeg godt forstå, at landets pensionister føler sig meget usikre med hensyn til, om de kan regne med de opgørelser, de nu får, eller vi skal til at lave noget om igen i januar.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det, der kalder mig herop igen, er det udtryk, fru Else Winther Andersen nu har brugt to gange fra talerstolen, nemlig »usikre pensionister«.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvis vi skal fordele ansvaret for, hvorfor pensionisterne er usikre, må partiet Venstre påtage sig en meget stor del af skylden. Man har tordnet løs, oftest med urette, for at male et bestemt billede på væggen, og hvis der er noget, der gør pensionister usikre, så er det naturligvis, at der er nogle voldsomme rygter i gang.

Jeg synes, den facon, regeringen har valgt, er mere fair, idet man siger, at hvis det viser sig, at der opstår nogle problemer, vil vi se på dem og løse dem, så pensionisterne ikke bliver dårligere stillet efter skattereformen og bruttoficeringen, end de var tidligere. Det synes jeg er et langt bedre tilsagn end på forhånd – lang tid før man ved, hvordan reformen kommer til at virke, hvor det jo stadig væk for at bruge hr. Tom Behnkes udtryk er skrivebordsarbejde, man laver – at male et maleri, der i hvert fald ikke er noget skønmaleri, hvor man siger: Stakkels pensionister, I kan bare lige vente jer på grund af det stygge, regeringen her har vedtaget.

Jeg synes, det er mere realistisk at sige: Lad os nu se, hvordan det virker, og er der urime-